

WAS K 30.204 DE EERSTE MISTNETVOGEL IN NEDERLAND?

Voor jonge ringers bijna onvoorstelbaar. maar er was.... lang geleden, een tijd dat er geen mistnetten bestonden.

In mei 1957 liep de stageperiode van mijn nestjongen-ringvriend Wout Vuyk ten einde.

Hij keerde na een verblijf van ruim een jaar tegen de Pinksterdagen in ons land terug. Gedurende zijn Schotlandjaar had hij aldaar vele ornithologische trips gemaakt. In veel brieven liet hij me zo mee genieten, dat mijn vrouw en ik hem in 1956 veertien dagen gezelschap gingen houden.

Bij zijn terugkeer waren er nieuwe verhalen. Eén ervan ging over een trip naar de Farne eilanden, waar hij Dr. E.A.R. ENNION bezig zag met bijna onzichtbare zwarte netten zangvogels te vangen. "En", voegde hij er aan toe, "ik heb twee van zulke netten van Dr. ENNION overgenomen. Ze haken echter verschrikkelijk snel overal aan."

Dinsdag 13 juni 1957. We hadden beiden een dag vrij en bivakkeerden in het zomerhuis van de Vuyken te Rockanje. Met, voor mij, twee geheimzinnige pakjes togen we, na enig beraad, naar het harde strand. "Immers" redeneerden we toen, "daar kan het net nergens aan blijven haken." We hadden geen flauwe notie van het systeem van zo'n net. Tenslotte hadden we het uitgespreid op het harde zand. We zagen de lussen en begrepen dat er twee stokken aan te pas moesten komen.

Het uitgespreide net werd weer omzichtig ingepakt en we togen huiswaarts. Stokken waren wel in de schuur voorradig en voor de middag stond het eerste net tussen de elzen overeind. Weliswaar veel te strak, bijna zonder zakken, maar het stond.

Het tweede net werd na enig gehannes bij een vijvertje van enkele vierkante meters geplaatst ongeveer 50 meter verder. Teruggekomen bij het eerste net zat de primeur erin. Een merel man (na 1 kj zeggen we nu).

De buit was er na wat gepluk bijna uit, toen de tong in

een maas schoof. Iedere vanger zal dat bij lijsterachtigen weleens mee gemaakt hebben, maar voor ons was het toen een heel probleem. Na veel getob bracht de punt van een zakmes uitkomst. Die eerste vogel werd geringd met K 30.204. Een uurtje later zagen we een tortelduif in het vijvernet vliegen, maar door de te strakke stand van het net was de duif ontsnapt voor we hand erop konden leggen.

Ik herinner me nog levendig, dat ik de tortel even aanraakte. We begrepen al gauw dat we meer zak moesten hebben en vingen daarna nog een koolmees en, naar ik meen, een huismus. Toen was de eerste vangdag ten einde en moesten we terug naar Rotterdam.

Twee weken later waren we een week op Vlieland en omdat we al snel zagen dat het overdag op het wad niet werkte, gingen we het 's nachts proberen.

Een hele nacht in de weer met onze tweemaal zes meter voor één scholekster en nog een nacht voor één kanoetstrandloper. Het was een mistnettijd van vallen en opstaan. Maar enthousiast bleven we.

Wout Vuyk & Leen van Ree
Vrs Nebularia